

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Entre la timidesa i la temeritat

Augmenta el desconcert, la irritació i la desconfiança

Tot apunta que l'horitzó 23 del govern Esport, aquell recull de propostes que prefigurava el futur programa electoral de DA, ha caducat abruptament. Hi ha un distanciament del Govern de les preocupacions del carrer, on augmenta el desconcert, la irritació i la desconfiança.

El país necessita que el Govern sàpiga transmetre, sense alarmisme però amb la veracitat indispensable, la percepció informada i adulta de la gravetat de la situació.

La potència dels elements desestabilitzadors que la crisi ens portarà rau en les conseqüències que la guerra d'Ucraïna tindrà a tot Europa.

Davant l'error persistent de negar l'arribada d'una crisi galopant, el principi de realitat esdevé indispensable per combatre una situació extrema.

Hi ha senyals anunciadors de l'arribada d'un empobriment sobtat de les joves generacions, malmenades en les seves expectatives de vida després de la crisi de la pandèmia. Res no serà com abans perquè serà pitjor.

Esperem que es pugui reconduir la situació. Però els senyals no són encoratjadors.

La pèrdua, evident les darres setmanes, de poder adquisitiu de moltes famílies d'Andorra va ara acompanyada de l'angoixa per l'impacte d'augment de preus en empreses de materials de construcció.

I aquesta tensió sobre els costos s'ha traslladat als sectors molt més pròxims a la ciutadania andorrana: transport

de mercaderies per carretera, producció agrícola, càrnia o pesquera.

Joan Oliver, professor d'economia de Barcelona, ha escrit que "es comença a visualitzar el canal que transita de la inflació a la recessió: disminució de la demanda interna (per pèrdua de poder adquisitiu) i de l'oferta (per alça de costos que expulsen empreses poc competitives, i que obliga les que resisteixen a reduir la seva producció)."

La guerra de Putin ha disparat la inflació i endarrerirà la recuperació

És a dir que, si ja teníem un horitzó complicat en acabar la pandèmia de la Covid-19, la guerra provocada per Putin ens l'ha complicat més. Tant perquè ha disparat la inflació i la pèrdua de poder adquisitiu com perquè endarrerirà la recuperació econòmica.

L'1 d'abril, Eurostat va publicar una estimació ràpida del primer trimestre 2022 que situa la taxa d'inflació anual de la zona euro en un augment del 7,5%.

I el 7 d'abril el Banc d'Espanya, en presentar la *Memoria de Supervisión de 2021*, avisava d'un augment de la morositat els propers mesos per la guerra a Ucraïna.

És a dir, que el Banc d'Espanya pensa –i ho diu– que molts crèdits avalats per l'Estat durant

la pandèmia no es podran retornar.

Però aquest enfosquiment de l'horitzó no ha pas aparegut per casualitat.

Les urgències, les crisis a l'entorn de les quals es concentren els debats mediàtics i les discussions polítiques són gairebé sempre les conseqüències de decisions adoptades, o no adoptades, per molt de temps. I que s'haurien pogut evitar si s'hagués pensat més aviat a activar en interès de les pròximes generacions.

La credibilitat i la legitimitat no són sinònims en un Estat de dret. Però en absència de la primera, la segona se sol esquarterar.

I tenen poca credibilitat perquè el país és petit, ens coneixem tots, tenim bona memòria i els hem vist esconillar-se quan venien mal dades.

Deia Aristòtil que la valentia es trobava, si tracéssim una línia, al bell mig entre la covardia i la temeritat. I també deia que calien valents perquè de covards i de temeraris el món n'és ple.

Però, ara i aquí, no s'assenyala cap orientació creïble. No s'explica el que està passant. No hi ha autoritat moral ni política, ni tampoc una explicació creïble que permeti saber cap on anem.

Ballen entre la timidesa i la temeritat.

La timidesa, que no deixa plantejar-se els problemes quan toca fer-ho i que porta a la inacció o a l'acció retardada. La temeritat, que comporta actuar amb la imprevisió i la precipitació.